

ਅਪੀਲੀ ਸਿਵਲ

ਫਾਲਸ਼ਾ ਅਤੇ ਕਪੂਰ ਜੇ.ਜੇ. ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ

ਗੁਰਦਿੱਤ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ, ਮੁਦਈ-ਅਪੀਲੈਂਟਸ।

ਬਨਾਮ

ਬਾਬੂ ਅਤੇ ਹੋਰ - ਬਚਾਓ ਪੱਖ-ਜਵਾਬਦਾਤਾ

1948 ਦੀ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 920

ਸੰਪਤੀ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਐਕਟ (1882 ਦਾ IV) ਸੈਕਸ਼ਨ 10- ਪਰਿਵਾਰਕ ਬੰਦੋਬਸਤ ਜੋ ਵਿਕਰੀ ਅਤੇ ਮੋਰਟਗੇਜ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਲਾਉਂਦਾ ਹੈ- ਕੀ ਅਜਿਹੀਆਂ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ।

A ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਪਿਛਲਾਗ ਪੁੱਤਰ F ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸੰਪਤੀ 1879 ਵਿੱਚ ਤੋਹਫ਼ੇ ਵੱਜੋਂ ਦਿੱਤੀ। G.S. ਅਤੇ ਹੋਰ ਜਮਾਂਦਰੂਆਂ ਨੇ ਤੋਹਫ਼ੇ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਮਾਲ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ A, F ਅਤੇ ਜਮਾਂਦਰੂਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸਮਝੌਤਾ ਹੋਇਆ, ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਕਿ F ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਵੰਸ਼ਜ ਸੰਪਤੀ ਨੂੰ ਵੇਚ ਜਾਂ ਗਿਰਵੀ ਨਹੀਂ ਰੱਖੇਗਾ ਪਰ ਸਿਰਫ਼ ਇਸਦੇ ਲਾਭ ਲਈ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। 31 ਅਗਸਤ 1944 ਨੂੰ F ਦੇ ਵੰਸ਼ਜਾਂ ਨੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖ ਲਿਆ। A ਦੇ ਜਮਾਂਦਰੂਆਂ ਨੇ ਗਿਰਵੀ ਨੂੰ ਸਮਝੌਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਰੋਕ ਕੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ, ਹੇਠਲੀਆਂ ਦੋਵੇਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਸ਼ਰਤ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਈ ਗਈ ਸਮਝੌਤਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਜਾਇਦਾਦ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਸੀ। ਮੁਦਈਆਂ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ।

ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਕਿਸੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਝਗੜਾ ਜੋ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸਮਝੌਤਾ ਕਰਕੇ ਨਿਪਟਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਸਮਝੌਤੇ ਨੂੰ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਤਬਾਦਲਾ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਅਲੱਗ-ਥਲੱਗ ਹੋਣ 'ਤੇ ਕੋਈ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਸਮਝੌਤਾ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਇਸੇ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਸਥਾਈਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪਰਾਧ ਹੋਵੇਗਾ।

ਅੱਗੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਸਮਝੌਤਾ ਬੇਗਾਨਗੀ 'ਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਅਲੱਗ-ਥਲੱਗਤਾ ਦੇ ਢੰਗ 'ਤੇ ਲਗਾਈ ਗਈ ਸੀਮਾ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਰਾਬਰੀ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ।

ਸ੍ਰੀ ਐਮ.ਆਰ. ਭਾਟੀਆ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਲੁਧਿਆਣਾ, ਮਿਤੀ 3 ਅਗਸਤ, 1948 ਦੇ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਤੋਂ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ, ਸ੍ਰੀ ਗੋਪਾਲ ਦਾਸ, ਸਬ-ਜੱਜ, ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਲੁਧਿਆਣਾ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਲੁਧਿਆਣਾ, ਮਿਤੀ 24 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1947 ਨੂੰ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਮੁਦਈ ਦਾ ਕੇਸ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹੋਏ।

ਐਚ.ਐਸ. ਗੁਜਰਾਲ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਐਨ.ਐਲ. ਵਧੇਰਾ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ.

ਕਪੂਰ, ਜੇ. ਇਹ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਐਮ.ਆਰ. ਭਾਟੀਆ, ਮਿਤੀ 3 ਅਗਸਤ, 1948 ਦੇ ਇੱਕ ਅਪੀਲੀ ਫ਼ਰਮਾਨ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਦਈ ਦੀ ਅਪੀਲ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਇੱਕ ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਜਮਾਂਦਰੂ ਹਨ, ਜਿਸ ਨੇ 1879 ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਪਿਛਲਾਗ ਪੁੱਤਰਫੌਜਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਝਗੜੇ ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਤੋਹਫ਼ਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਹਫ਼ੇ 'ਤੇ ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਜ਼ਮਾਨਤਦਾਰਾਂ ਨੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ ਪਰ ਮਾਲ ਵਿਭਾਗ ਵਿਚ ਅਮਰੀਕਾ, ਫੌਜਾ ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਮੌਜੂਦਾ ਜਮਾਂਦਾਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸਮਝੌਤਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਕਿ ਦਾਨੀ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਵੰਸ਼ਜਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਜਾਂ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਇਸਦੇ ਉਪਯੋਗ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣਗੇ। 1935 ਵਿੱਚ ਫੌਜਾ ਦੇ ਵੰਸ਼ਜਾਂ ਨੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਅਦਲਾ-ਬਦਲੀ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਜਮਾਂਦਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 9 ਜੁਲਾਈ, 1943 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਐਕਸਚੇਂਜ ਨਾ ਤਾਂ ਵਿਕਰੀ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ। ਇਸ ਅਦਲਾ-ਬਦਲੀ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ।

31 ਅਗਸਤ, 1944 ਨੂੰ, ਫੌਜਾ ਦੇ ਵੰਸ਼ਜਾਂ ਨੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖ ਲਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਅਲੱਗ-ਥਲੱਗ ਅਤੇ ਜਮਾਂਬੰਦੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰ ਕੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਕੇ ਕਬਜ਼ੇ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਹੇਠਲੀਆਂ ਦੋਵੇਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਸਮਝੌਤੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਰਤ ਜੇ ਕਿ ਤੋਹਫ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲਾਈ ਗਈ ਸੀ, ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਮੁਦਈ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਉਲਟ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਸਲ ਵਾਅਦੇ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸਮਝੌਤੇ ਦਾ ਕੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਸੀ ਜੇ ਦਾਨੀ ਦੇ ਜਮਾਂਦਾਰਾਂ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਫ਼ਰਦ ਬਦਰ ਮਿਤੀ ਦਸੰਬਰ 31, 1879 Ex.P2 ਹੈ। ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਨੂੰ ਸਾਂਝੇ ਕੇਲ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਹਨ ਜੋ Ex.P2 ਆਰਡਰ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ ਬਿਆਨ ਮਾਲ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੋਣਗੇ, ਪਰ ਉਸ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਗੈਰ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ

ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਗੈਰ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਹੈ ਜੋ ਰਿਕਾਰਡ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਫਾਰਮ ਉਸ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦਾ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ 31 ਦਸੰਬਰ, 1879 ਨੂੰ ਇੱਕ ਭਾਗ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਵਲੋਂ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਥੋਂ ਦੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਜਮਾਬੰਦੀਆਂ ਨੇ ਫੌਜਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਇੰਤਕਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਸ਼ਰਤ 'ਤੇ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਵੇਚਣ ਜਾਂ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਉਹ ਸਿਰਫ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਫਿਰ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਗਏ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਸਮਝੌਤੇ ਲਈ ਕਿਉਂ ਸਹਿਮਤ ਹੋਏ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ 'ਤੇ ਇੰਤਕਾਲ ਦਾਨੀ ਫੌਜਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਮੰਨ ਲਈਆਂ ਸਨ ਕਿ ਨਾ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸ ਦੇ ਵੰਸ਼ਜ ਕੋਲ ਤੇਹੜੇ ਵਿਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਜਾਂ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਸਿਰਫ ਸਮਝੌਤਾ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਤਬਾਦਲੇ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜਿਸ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 10 ਵਿੱਚ ਹਨ, ਸੰਪੱਤੀ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਲਾਰਡ ਮੇਲਟਨ ਨੇ ਮੁਸੱਮਤ ਹੀਰਨ ਬੀਬੀ ਵੀ ਮੁਸੱਮਤ ਸੋਹਣ ਬੀਬੀ (1) ਵਿੱਚ ਰੱਖੀ ਸੀ। ਪੰਨਾ 932 ਤੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਨੇ ਅਜਿਹੇ ਸਮਝੌਤਾ ਨੂੰ ਪਰਿਵਾਰਕ ਸਮਝੌਤਾ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹਰੇਕ ਧਿਰ ਸੁਤੰਤਰ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਲੈਂਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ, ਉਸ ਹੱਦ ਤੱਕ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਧਿਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਾਅਦੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੈ। "ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ ਫਿਰ ਲਾਲਾ ਖੁੰਨੀਲਾਲ ਬਨਾਮ ਕੁੰਵਰਗੋਬਿੰਦ-ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਨਰਾਇਣ (2) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਿਵੀ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਆਪਣੇ ਦੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਨਿਰਣੇ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਲਾਲਾ ਅਵਧ ਬਿਹਾਰੀ ਲਾਲ ਬਨਾਮ ਰਾਈ ਮੇਵਾ ਕੁੰਵਰ(3) ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰ ਨ ਦਾ ਬਿਆਨ), ਨੂੰ ਮੰਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੀ:-

“ਸਾਨੂੰ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦਾ ਅਸਲ ਚਰਿੱਤਰ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਕਈ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਝਗੜਿਆਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਹੋਇਆ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਹਰ ਇੱਕ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਦਾਅਵੇ ਤਿਆਗ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਅਲਾਟ ਕੀਤੇ ਹਿੱਸੇ ਲਈ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਇਹ ਇਸ ਰੇਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਨਾ ਕਿ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਵੱਖਰਾ ਸਿਰਲੇਖ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਇਹ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੇ ਖੁਦ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨੂੰ ਸਮਝਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਸੋਚੇ ਕਿ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦਾ ਇਹ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇਣ।”

ਰਾਈ ਮੇਵਾ ਕੁਵਰ ਬਨਾਮ ਰਾਈ ਹੁਲਾਸ ਕੁਵਰ (4) ਵਿੱਚ ਸਰ ਮੋਟੇਗਾ ਈ. ਸਮਿਥ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੁੱਲਾਏ ਸੰਪੱਤੀ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪੰਨਾ 93 'ਤੇ ਇਹ ਸਮਝੌਤਾ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਿਰਲੇਖ ਪ੍ਰਤੀਬੰਧਿਤ ਵਿਆਜ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸੈਕਸ਼ਨ 6 ਦੇ ਅਧੀਨ ਤਬਾਦਲਾਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਬਾਸਾਂਗੌੜਾ ਬਨਾਮ ਇਰਗੋ ਦਾਤੀ (5) ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਉੱਥੇ ਹੀ ਇਕ ਹਿੰਦੂ ਵਿਧਵਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਦੇ ਵਿਵਾਦ 'ਚ ਉਲਟਾ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨਾਲ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸਨੇ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਉਮਰ ਭਰ ਲਈ ਰੱਖਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਵੇਚਣ ਜਾਂ ਗਿਰਵੀ ਨਾ ਰੱਖਣ ਦਾ ਅਹਿਦ ਲਿਆ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਸਮਝੌਤਾ ਪਰਿਵਾਰਕ ਪ੍ਰਬੰਧ ਸੀ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਅਰਥ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਐਕਟ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਇਹ ਨਿਰਣੇ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਝਗੜਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਝਗੜੇ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸਮਝੌਤਾ ਕਰਕੇ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਜਿਹੇ ਸਮਝੌਤੇ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਐਕਟ, ਐਕਟ, ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਤਬਾਦਲਾ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਅਜਿਹੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਈ ਗਈ ਬੇਗਾਨਗੀ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰੋਕ ਨੂੰ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਆਫ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਹ, ਇਸ ਲਈ, ਸਥਾਈਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪਰਾਧ ਕਰੇਗਾ।

ਕਾਨੂੰ ਨੇ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ 1879 ਵਿੱਚ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਜੋ ਸਮਝੌਤਾ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਅਲਹਿਦਗੀ 'ਤੇ ਪੂਰਨ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਬਲਕਿ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਅੰਸ਼ਕ ਸੰਜਮ ਸੀ ਅਤੇ ਹੁਣ ਤੱਕ 1879 ਵਿੱਚ ਲਗਾਈ ਗਈ ਇਸ ਸ਼ਰਤ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਇੱਕ ਪੂਰਨ ਸੀਮਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰੀ ਨੂੰ ਵੱਖ ਹੋਣ ਤੋਂ ਰੋਕਦਾ ਸੀ। ਜਾਂ ਸੰਪੱਤੀ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨਾ ਸੀ ਪਰ ਬੇਗਾਨਗੀ ਦੇ ਢੰਗ, ਜੋ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਜਾਂ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ 'ਤੇ ਲਗਾਈ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਮੁਹੰਮਦ ਰਜ਼ਾ ਬਨਾਮ ਅੱਬਾਸ ਬਾਦੀ ਬੀਬੀ (1) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਿਵੀ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਆਪਣੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦੋ ਸ਼ੀਆ ਮੁਹੰਮਦਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਸਮਝੌਤਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਆਹ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਔਰਤ ਧਿਰ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਸਥਾਈ ਮਾਲਕ (ਮਲਿਕ ਮੁਸਤਕੀਲ) ਬਣ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਅਜਨਬੀ ਨੂੰ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ ਪਰ ਇਹ ਮਲਕੀਅਤ ਪਰਿਵਾਰਕ ਸੰਪੱਤੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ। ਇਸਤਰੀ ਨੇ ਪਰਿਵਾਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਲਈ ਆਪਣੀ ਕਿਸਮਤ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕਿ ਇਹ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇਪਣ ਜਾਇਜ਼ ਸਨ ਕਿਉਂਕਿ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪੂਰਨ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਸੀ। ਪ੍ਰਿਵੀ ਕਾਉਂਸਲ ਦੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਸ ਦੁਆਰਾ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਲੇਨੇਸ਼ਨਜ਼ ਅਵੈਧ ਸਨ ਅਤੇ ਸੰਪੱਤੀ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10, ਇੱਕ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਇੰਟਰ-ਵੀਵੇ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸ਼ਕਤੀ ਸੀ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਅੰਸ਼ਕ ਪਾਬੰਦੀ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ, ਐਸ ਜਾਰਜ ਲੋਡੇਸ ਨੇ ਪੰਨਾ 268 'ਤੇ ਕਿਹਾ-

"ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਅਮੂਰਤ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਰਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਲਕੀਅਤਾਂ ਦਾ ਇਹ ਹੋਣਾ ਸੀ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸੰਪੱਤੀ ਸਹਿਮਤੀ 'ਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਲੈਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਪਰਿਵਾਰ ਤੋਂ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਉਹ ਜਿਹੜੇ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਕੇ ਸਿਰਲੇਖ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸਮਝੌਤਾ, ਇਹਨਾਂ ਉੱਚੇ ਆਵਾਜ਼ ਵਾਲੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਅਪੀਲ ਦੁਆਰਾ

ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਸਮਰਥਨ ਕਰ ਸਕੇ, ਅਤੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਰਿਵਾਰਕ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਇਕੁਇਟੀ ਦੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਸੰਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।"

ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਕਿਹਾ-

"ਇਹ ਵਾਘੇਲ ਰਾਜਸਾਂਜੀ ਬਨਾਮ ਸ਼ੇਖ ਮਸਲੁਦੀਨ (1) ਵਿੱਚ ਲਾਰਡ ਹੋਬਹਾਊਸ ਦੁਆਰਾ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਥਾ ਸਮੀਕਰਨ "ਇਕੁਇਟੀ ਅਤੇ ਚੰਗੀ ਕਨ ਸਾਇੰਸ" ਦਾ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਰਥ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਕਾਨੂੰ 'ਤੇ ਭਾਰਤੀ ਸਮਾਜ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀਆਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਟੈਸਟ ਹੋਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਕਿ ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਟੈਸਟ ਮੈਟਰੀ ਤੋਹਫੇ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇੱਕ ਪਾਰਟੀ ਪਾਬੰਦੀ ਨੂੰ ਘਿਣਾਉਣੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ ਹੀ ਮੈਕਲੇਕ (2) ਵਿੱਚ, ਸਰ ਜਾਰਜ ਜੈਸਲ, ਐਮ.ਆਰ. ਨੇ ਇੱਕ ਦੇਵ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਇੱਕ ਸ਼ਰਤ ਨੂੰ ਉਭਾਰਿਆ। ਫੀਸ ਜੋ ਕਿ ਡਿਵੀਸੀ ਨੂੰ "ਪਰਿਵਾਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ" ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਇਹ ਕੇਕ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਕਾਨੂੰ 'ਠੀ, ਅਤੇ ਡੇਡ ਗਿੱਲ ਬਨਾਮ ਪੀਅਰਸਨ(3)

ਕਿੰਗਜ਼ ਬੈਂਚ ਵਿੱਚ ਲਾਰਡ ਐਲਨਬਰੋ ਨੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਾਬੰਦੀ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ।

ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਖੇਤਰਾਣੀ ਕੋਇਰ (1) ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਹਿੰਦੂ ਵਿਧਵਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਦੇ ਚਚੇਰੇ ਭਰਾਵਾਂ ਨਾਲ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸ਼ਰਤਾਂ ਇਹ ਮੰਨੀਆਂ ਗਈਆਂ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਧਿਰ ਦੂਜੀ ਧਿਰ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਅਤੇ ਦਸਤਖਤਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਲੀਜ਼ ਨਹੀਂ ਚਲਾ ਸਕਦੀ। ਜੇ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਲੀਜ਼ ਰੱਦ ਹੋਵੇਗੀ। ਵਿਧਵਾ ਨੇ ਲੀਜ਼ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਸਮਝੌਤਾ ਦੇ ਅਸਲ ਸਮਝੌਤੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਅਜਿਹੀ ਵਿਵਸਥਾ, ਸੰਪੱਤੀ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 10 ਜਾਂ 15 ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ, ਨਾ ਹੀ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਸਿਧਾਂਤ ਇਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਕੁਇਟੀ ਦੀ ਕੋਈ ਅਣਹੋਂਦ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੰਨਾ 871 'ਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਦੇਖਿਆ

**** ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਭਾਗਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇਖਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ ਜੋ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਇਹ ਕਿ ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦੀ ਇਕੁਇਟੀ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਸੀ। ਇਹ ਇੱਕ ਝਗੜੇ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿੰਨਾ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕੇ, ਇਸਦੇ ਹਰ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਆਪਣੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਹਿੰਦੂ ਵਿਧਵਾ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਇਸ 'ਤੇ ਨਿਗਰਾਨੀ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੰਮ ਨੂੰ ਰੋਕਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਉਲਟਾਉਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਅਧਿਕਾਰ. ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਕਾਨੂੰ 'ਤੇ ਉਲਟ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਵਿਵਸਥਾ ਹੈ ਜੋ ਉਲਟਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਆਮ ਸਮਝਦਾਰੀ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਕਨੂੰ 'ਤੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇਕਰਾਰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰ 'ਠੀ, ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। "

ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕੇਸ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਢੁਕਵਾਂ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਮਰੀਕੀ ਤੋਹਫ਼ਾ ਨਾ ਬਣਾ ਸਕਿਆ

ਆਪਣੇ ਪਿਖਲਾਗ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਅਤੇ ਜਮਾਂਦਰੂਆਂ ਕੋਲ ਅਜਿਹੇ ਤੋਹਫ਼ੇ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸੀ ਪਰ ਆਪਣੇ ਅਤੇ ਫੌਜਾ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਝਗੜੇ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਲਈ, ਜਾਗੀਰਦਾਰਾਂ ਨੇ ਫੌਜਾ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਲਾਭ ਲੈਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ। ਇਸ ਸਮਝੌਤੇ ਵਿੱਚ ਅਮਰੀਕੀ ਇੱਕ ਧਿਰ ਸੀ। ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਮਝੌਤਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਰਾਬਰੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ। ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਕਾਨੂੰ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ। ਇਹ "ਉਲਟ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਆਮ ਸਮਝਦਾਰੀ" ਅਤੇ ਅਮਰੀਕੀ ਅਤੇ ਫੌਜਾ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਸਮਝੌਤਾ ਸੀ। ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਜੋ "ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਸਿੱਧੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਸਿਰਲੇਖ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪੂਰਵ-ਨਿਰਮਾਤਾ ਨੇ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਇਹਨਾਂ ਉੱਚੇ ਆਵਾਜ਼ ਵਾਲੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਅਪੀਲ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ।"

ਇਸ ਲਈ, ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਇਸ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਵਾਂਗਾ, ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਕੇ। ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨਗੀਆਂ ਪਰ ਸਿਰਫ਼ ਉਸ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜੋ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੁਦਈ ਉਸ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜੋ ਵੱਖਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਫੌਜਾ ਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿਚ ਹੈ।

ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਧਿਰਾਂ ਆਪੇ ਆਪਣੇ ਖਰਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਹਿਣ ਕਰਨਗੀਆਂ।

ਫਾਲਸਾ, ਜੇ.-ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ | ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਆ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Authenticated/vetted by: Jaswinder Kaur Translator